

ville være forbrugt endnu inden Udgangen af selve det Finansaar, hvor Laanet er optaget. Ganske anderledes derimod stiller Forholdet sig her. Det Beløb, her er Tale om, er ikke bestemt til umiddelbart Forbrug. Det er heller ikke rigtigt, naar det i § 3 hedder, at Laanet „udelukkende udgives til Dækning af Udgifter ved Aktiverhvervelser“. Det er vildledende. Thi som det fremgaar af selve § 3, skal en Del af Laanet aldeles ikke anvendes til Erhvervelse af Aktiver. Den Grund, der nu anføres til at optage et saa betydeligt Laan, er som bekendt den, at Kassebeholdningen er saa ringe, at man kan have Besvær ved at klare sig. Finansministeren siger, at vi befinde os paa Randen, han maa have nogle Penge ind i Kassen, ellers kan han ikke holde Statshusholdningen gaaende, som den bør, jeg maa da dertil først sige, at for os, for Tinget, er det slet ikke oplyst, hvorledes det for Øjeblikket forholder sig med Kassebeholdningen, I Efteraaret, i November Maaned, kom Finansministeren til Finansudvalget og bragte paa Bane Optagelsen af et Statslaan paa 25 Millioner. Han gav os da nogle Oplysninger om de disponible Midler, hvilke den 30te September f. A. var $9\frac{1}{2}$ Millioner. Denne den egentlige, disponible Kassebeholdning vilde han imidlertid meget nødig røre ved; den var anbragt i forskellige Pengeinstitutter, og af Hensyn til den da forestaaende Termin og de Vanskeligheder, som den mulig kunde medføre, vilde han hellere optage et Laan. Dette Hensyn er jo nu overvundet; Terminen er gaaet glat og uden Besværligheder, og Forholdene baade her og i Udlandet ser snarest noget lysere ud end i det forudgaaende Aars Tid. Hvorledes det i Øjeblikket stiller sig med Kassebeholdningen, vide vi, som sagt, ikke noget bestemt om. Af de Meddelelser, som bleve givne os i November Maaned, fremgik det, — hvis jeg har forstaaet dem rigtigt, hvad jeg ikke er ganske sikker paa — at den disponible Kassebeholdning, naar alle de Udgifter, som kunne paaregnes, ere afholdte vil den førstkommende 31te Marts være $8\frac{1}{2}$ Million, altsaa 1 Million mindre end i September i Fjor. Jeg giver dette Tal under alt Forbehold;

jeg har forstaaet de meddelte Oplysninger saaledes, men er ikke ganske sikker paa, at jeg har forstaaet dem rigtigt. Nu kan man ganske vist sige, at et Beløb af $8\frac{1}{2}$ Million disponible Midler i Statskassen er ikke meget rundeligt. Men Spørgsmaalet er, om det ikke alligevel er tilstrækkeligt. I alt Fald er det mig paa ingen Maade klart, at dette ikke vil være nok til at føre Statshusholdningen med i det kommende Aar. Det vil i alt Fald væsentlig bero paa, hvilke Udgifter man beslutter sig til paa Finansloven og eventuelt paa Tillægsbevillingsloven. Men i den Henseende ved jeg ikke, at Finansministeren viser synderlig Bekymring. Finansloven, som den blev vedtagen ved anden Behandling, udviste omtrent Balance — der var kun et Overskud paa 175,000 Kr. —, men siden da have vi fra Regeringen faaet Forslag om en lang Række af yderligere Udgifter, som efter en foreløbig Opgørelse beløbe sig til omtrent en Million. Dette er alt sammen Ændringsforslag til selve Finansloven. Jeg ser herved bort fra de andre Forslag, der ere forelagte Tinget, om Udgifter dels af mere forbigaaende, dels af varig Karakter. Alene til Lønninger og Dyrtidstillæg er der foreslaaet Udgifter af ialt $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg regner Dyrtidstillægget med, skønt det nominelt af Regeringen er føjet til det løbende Aars Udgifter, thi det vil i Virkeligheden falde det næste Finansaar til Last. Vi ville altsaa, hvis disse Forslag vedtages, faa et Underskud paa næste Aars Budget af $4\frac{1}{2}$ Million, men dette synes ikke at ængste Finansministeren, og naar dette er Tilfældet, ser jeg ikke, navnlig hvis maaske ikke alle de foreslaaede Udgifter skulde blive vedtagne her i Tinget, hvorfor vi da skulde have særlig Grund til Ængstelse ved den Kassebeholdning paa $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som jeg antager, man vil have til Raadighed den 31te Marts. De Øjemed, hvortil Pengene efter Lovens Udsagn skulle anvendes, ere følgende fire: For det første skal der bruges 11 Millioner til de forskellige Jernbaneanlæg, der ere hjemlede ved Loven af 27de April 1900. Denne Lov omfatter, som man vil erindre, Dampfærgeforbindelsen Gedser—Warnemünde, tre jyske Jernbanelinier og 3 Stationsudvidelser, nemlig